

VANA JÓULULAU

(jóulunäidend)

Tegelased: vana jóululaul, hobusemees, (päkapikk) poiss, vanatädi.

Vana jóululaul käib jalgu järel lohistades mööda teed. Ta näio olevat väga kurb, sest keegi ei mälleta teda.

Jóululaul: Oi, oi, keegi ei mälleta mind, vana jóululaulu. Oi,oi, kui leiaks käsvoi ühe, kes oskaks minu laulu laulda.

Jóululaul jätkab oma teed. Ta näeb, et hobusemees tuleb vastu.

Jóululaul (omaette): Hobusemees, tema kindlasti mälstab mind. (hüüab juba kaugelt)
Hei Hobusemees: Kas sina mälletad mind, vana jóululaulu? Laula minu laulu.

Hobusemees: Ah vana jóululaulu, ei mina mälleta sind. Ja minul on praegu kiire, lähen oma suksule kaeru andma.

Jóululaul: Oota matuke! Kas sa töesti ei mälleta mind? Lapsena sa ju laulsid minu laulu.

Hobusemees: See oli nii ammu. Ei mina enam mälleta. Aga nüüd ma pean minema.

(Jóululaul nuuksub ja läheb jalgu lohistades edasi. Siis vaatab päkapikk nurga tagant välja.)

Jóululaul: Tere, päkapikupoiss. Kas sina mälletad mind, vana jóululaulu? Laula minu laulu.

Hobusemee:

Päkapikk: Tip-tap, tip-tap, tipa-ta pa tip-tap ...

Jóululaul: Ei, ei! See ei ole minu laul.

Hobusemee:

Päkapikk: Kas selles sinu laulus räägiti päkapikkudest?

Jóululaul: Ei. Selles räägiti jóulude peategelastest, jóululapsest.

Hobusemee:

Päkapikk: Ah nii. Olen temast midagi kuulnud.

Jóululaul: Kas sina tunned kedagi, kes oskaks vana jóululaulu?

Hobusemee:

Päkapikk: Ei tule kedagi meelete. Aga lähme koos otsima. Kindlasti keegi oskab seda laulu.

Päkapikk:

(Päkapikk ja jóululaul vantsivad üheskoos edasi. Vastu tuleb poiss, latern käes.)

Jóululaul: Tere, poiss!

Poiss: Tere! Kes sa oled?

Jóululaul: Olen vana jóululaul. Hakkasime koos päkapikupoisiga minu laulu otsima. Kas sina tead, kes mälletals vana jóululaulu?

Poiss: Tean küll: Õks(häst) vana tädi siin lähedal on laulnud mulle väga ilusat jóululaulu. Lähme koos tema juurde.

(Ned lähevad kous. Hobusemees tuleb jäalle vastu.)

Hobusemee:

Päkapikk: Tere! Kas sina tahad kuulda vana jóululaulu?

Hobusemees: Võib kan. Minu sóbrake sai ka juba oma kaerad kätte.

Jóululaul: Tule siis meiega kaasa!

(Vanatädi kiigub kiiktoolis ja ümiseb vana jóululaulu. Teised jäädavad ukse taha kuulama.

Jóululaul (saab rõómsaks): See on minu laul! Tema oskab seda laulu! laulda!
(Jóululaul koputab uksele. Seltskond astub sisse.

Kóik: Tere óhtust ja häid jóule!

Vanatädi: Tere óhtust!

Jóululaul: Tulime kuulama vana jóululaulu. Mina juba kartsin, et kóik on selle unustanud.

Vanatädi: Mina ei ole sind unustanud. Mis oleksid jóulud ilma sinuta. Igal jóuludel laulan sinu laulu.

Kóik: Laula seda meile!

Vanatädi: Hea meelega. Kui selgeks saate, laulge kaasa! Sullegi, hobusemees, tuleb see kindlasti meeldet, kui kuuled seda. Ja sina, väike sóbrake, oskad seda samuti.

(Vanatädi alustab laulu. Vähehaaval liituvad kóik lauluga.)

Näidend tõlgitud soome keelest. Autor teadmata. Meil võib võtta vanaks jóulu-

lauluks mõne hästi tuntud jóululaulu, mida lapsed saavad kaasa laulda, näit.

Ma tulen taevast ülevalt, Et tulge oh lapsed vms. (Tólk. Ester Paenurm)